

i 1870 gif ud fra, at Summen ſkulde begrænses til, hvad der var opgivet, og det er i og for ſig ikke ſaa underligt, at man faſtſatte dette paa et Tidspunkt, da man endnu ikke var begyndt paa Udførelſen af det omſpurgte Arbejde; men det ſynes mig, man ſaa ſe, at der er en Magt, ſom ſtaaer over Folkethingets og Rigsdagens, og det er Nødvendighedens Magt. Det tager ſig dog virkelig beſynderligt ud at ſige: Vi faſtholde, at det og det Arbejde ſkal udføres for den og den Sum, naar det ſter paa en Tid, da man endnu ikke er kommen til at prøve de Banſkeligheder og tilſtødende Omſtændigheder, ſom kunne indtræde. Det gaar dog virkelig ikke an, at Folkethinget i den Grad op-høier ſig ſelv og ſin egen Magt, at det vil ſtaa ſom Herre over alle Coeventualiteter, der ſenere kunne komme frem. Der er ſtørre Magter end Folkethingets, ſom man ofte maa høre ſig for, og Folkethinget ſelv har meget ofte høiet ſig for ſaadanne. Naar man beſtemmer, at Noget ſkal udføres for en vis Sum, maa der dog ligge en vis fornuftig Begrænsning deri, det maa være under Forudſætning af, at ikke ſæregne Omſtændigheder fremkomme; men paa den anden Side vil jeg erkende, at diſe Omſtændigheders virkelige Betydning og Værd naturligviſ ſkal undergives en alvorlig Prøvelse. Jeg mener ogſaa, at dette fuldt vel behøves, og jeg ønsker ikke bedre; men jeg tror dog, at Henſigten med de Ytringer, ſom fremkom fra det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Anderſen) væſentlig var en anden, og i den Henſeende ſynes jeg, at han virkelig oplyſte, hvad han tilſigtede, nemlig at viſe, i hvilket Forhold Finantsudvalget i 1871—72 ſtod til Kontrakten om Afſlutningen af Entreprifen. Da vi ſidſt havde dermed at gjøre, ſyntes der at komme lidt Forplumring ind i Sagen, idet det ſaae ud, ſom ſom Finantsudvalget i 1871—72 ſtod temmelig fjernt fra den hele Sag om Entreprifen og Kontrakten deſangaende; men det blev allerede i ſidſte Møde tilſtrækkelig oplyſt, at det fremgik af ſelve Betænkningen, at Finantsudvalget paa et tidligt Stadium havde haft denne Kontrakt om Opførelſen af Entreprifen til fuldſtændig Overveielſe og havde erklæret, at det var fuldſtændig tilfreds dermed. Man ſøgte derefter at gjøre gjældende, at Kontrakten ſjovt var kommen frem Mæret efter, og at det da ikke kunde ſaae nogen praktiſk Betydning, om man havde udtalt ſig derimod; men det forekommer mig dog, at det vilde være beſynderligt, om man vilde gribe til den Udvei, at udtale ſin Tilfredshed af Frygt for, at det Mødſatte ikke ſkulde ſaae nogen praktiſk Betydning. Dette kunde det dog alligevel have faaet; thi der var endnu beſtændig Midler til at kunne virke med, naar man var kommen frem med ſine Indvendinger, og der kunde i alt Fald ikke følge deraf, at man ſkulde udtale ſig tilfreds med Kontrakten. Der var dengang den ſtørſte Opfordring til at gjøre Anſvar gjældende mod Miniſteren,

hvis man vilde; dengang vilde det være ſalbet lettere at gjøre det; men dette kom ikke frem. Det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Anderſen) har ogſaa givet Oplyſning om den Maade, hvorpaa Udvalget har ſtillet ſig til hele Sagen om Overgivvelſen til Entreprisen. Det er ganſke viſt, at Miniſteriet, naar det havde ſtaaet under almindelige regulære Forhold, ſaaledes at det havde haft ſine egne Teknikere til Arbejdets Udførelſe, og alſaa en forholdsvis ubunden Virkning derpaa, vilde have været i mange Henſeender heldigere ſtillet; end naar der foruden de mange andre Elementer, ſom ere tilſtede, indſtydes Entrepriser, ſom, hvor hæderlige de end i enhver Henſeende opføre ſig — og det gjorde diſe — dog fremkalde Banſkeligheder i mangfoldige Henſeender. Dette fremkalde imidlertid Udvalget ſelv, idet det foranledigede Miniſteriet til at gjøre af Anſtængſe for at tilveiebringe ſaadanne Elementer, forinden der var Tale om, at nogen Paabegyndelſe af Arbejdet ſkulde finde Sted. Forøvrigt behøver det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds ikke at gaa ſaa langt tilbage i Tiden, thi det Samme fremgaar af ſelve det nuværende Finantsudvalgs Udtalelſer i Betænkningen til Tillægsbevillingslovsforſlaget. Jeg forſtaar ikke, hvorledes det er muligt at komme til en anden Forſtaelſe deraf; thi der ſtaaer ganſke tydelig: „Til 3die Behandling af Finantslovsforſlaget meddeltes da en af Miniſteren imidlertid afſluttet Kontrakt med en ſolid Entrepriser om hele Arbejdets Overtagelſe for en Sum af 440,500 Rd.“ Jeg kan alſaa ikke ſe Andet, end at man nu har taget fejl, idet der jo ſtaaer, at Kontrakten er bleven Udvalget meddelt. Selv om man nemlig vil forklare Ordene ſaaledes, ſom den ærede Ordſøger har gjort det — jeg tror nu ikke, de kunne forklares anderledes, end jeg har forklaret dem — fremgaar det dog af, hvad der ſtaaer tidligere, ligesom ogſaa af de Oplyſninger, det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Anderſen) gav, at Udvalget fuldſtændig havde gennemgaaet alle de Overſlag, ſom tidligere vare givne, da man var gaaet ud fra, at Miniſteriet ſelv vilde ſtaa i Spidsen for Arbejdets Udførelſe. Der ſtaaer ogſaa, at Summen var bleven optaget med ſit fulde Beløb, ligesom der ogſaa ſtaaer, at diſe Overſlag ere blevene Udvalget meddelte, inden Folkethinget havde fordrvet, at der ſkulde tilveiebringes en tilſtrækkelig Garanti for, at Summen ikke overſkredes. Der er alſaa ikke Tale om, at man har gjort Indſigelse imod, hvad Forſlaget iøvrigt gif ud paa, men man vilde blot have den Garanti for, at Summen ikke overſkredes, ſom laa i, at man fik Arbejdet taget i Entreprife. Man havde heller ikke Noget imod, at hele Summen var medoptagen paa ſelve Overſlaget; uden at der deri fandtes Andet, end der fandtes i Programmet, og jeg tror at maatte ſige, at det er iſineſelbende klart, at det ogſaa var Meningen med Theaterloven. Dens Mening er gjentagen af Programmet, og